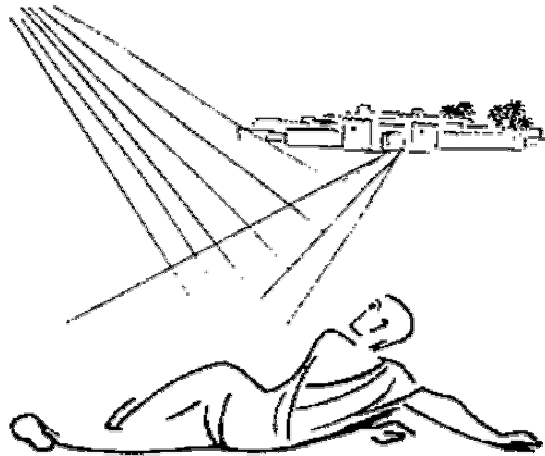


ROK SV. PAVLA

(28.6. 2008 – 29.6.2009)

Lectio divina na každý deň

Skutky 1-9



Kto si, Pane?

(Sk 9,5)

Júl 2008

Nihil obstat; cenzor Mgr. Jozef Šoška, 23.6.2008.

Vydalo spoločenstvo pri RKFÚ Kotešová.

Dobrovoľný príspevok na materiálové náklady: 10.-Sk.

Modlitba pred čítaním Svätého písma

Nebeský Otče, s vierou beriem do rúk Sväté písmo. Verím, že obsahuje slová, ktoré mi majú byť svetlom na životnej ceste. Bože, Duchu Svätý, ty si vnukol svätopiscom, čo majú napísať; prosím ťa, pomáhaj mi pochopiť všetky tieto slová a daj mi silu podľa nich žiť.

Pane Ježišu, dvom emauzským učeníkom horelo srdce, keď si im vysvetľoval Písmo. Rozohrej aj moje srdce láskou k tebe, keď budem čítať Sväté písmo, a daj, nech ťa stále hlbšie poznám.

Svätý Cyril a Metod, vy ste prvý preložili Sväté písmo do reči našich predkov. Vyproste mi lásku k nemu a odhodlanosť stvárať podľa neho celý môj život.

Modlitba po čítaní Svätého písma

Bože, Duchu Svätý, ďakujem ti, že si ma viedol pri čítaní Svätého písma.

Verím, že Ježiš Kristus je PRAVDA. Posilňuj ma v tejto viere.

Verím, že Ježiš Kristus je CESTA. Pomôž mi zachovávať všetky jeho slová a nasledovať jeho príklad.

Verím, že Ježiš Kristus je ŽIVOT. Uč ma s úctou a láskou často prijímať sväté sviatosti na udržanie a zveladenie Božieho života vo mne.

Panna Mária, nech na tvoj príhovor a podľa tvojho príkladu vždy ochotne prijímam a v srdci zachovávam každé slovo, ktoré pochádza od Boha.

„Ó, Svätý Duchu, duša mojej duše, klaniam sa ti, osviet ma, ved ma, posilni ma, povzbud ma, povedz mi, čo mám robiť, daj mi svoje sväté rozkazy.

Spľubujem, že sa podriadim všetkému, čo chceš, aby ma postretlo. Daj len, aby som poznal tvoju svätú vôľu.“

Úvodné slovo

Do rúk sa Vám dostáva jednoduchá pomôcka k čítaniu Božieho slova, na začiatku Roku sv. Pavla.

Apoštol Pavol bol zanietený láskou ku Kristovi a k jeho slovu.

V liste Kolosanom nás povzbudzuje: „Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva...“ (Kol 3,16). Aby to tak bolo, k tomu môže trochu pomôcť aj táto, v poradí prvá brožúrka. Sú v nej kroky modlitbového uvažovania nad Božím slovom starobyľou a osvedčenou metódou *lectio divina* (zn. čítanie Božieho /Slova/, čítaj: „lekcio dyvina“). Keďže o sv. Pavlovi sa hovorí už v Skutkoch apoštolov, začneme touto novozákonnou knihou a potom prejdeme na listy sv. Pavla. Sv. otec Benedikt XVI. už mnohokrát za svoj nie dlhý pontifikát odporúča *lectio divina*. Vidí v ňom nádej duchovnej jari v Cirkvi.¹ Každý z nás môže k tejto jari prispieť zapojením sa do každodenného *lectio divina*, ponúknutého v tomto projekte. Dá sa to v skrytosti svojej osobnej modlitby, alebo aj v spoločenstve svojich príbuzných či priateľov.

Naši otcovia biskupi nám tiež odporúčali rozvíjať tento druh prístupu k Písmu: „*Meditatívnym čítaním Písma lepšie spoznáme Ježiša Krista v našom vnútri. V jeho slove pritom objavíme vlastnú perspektívu pre náš život. ... Vytvárajme v rodinách, školách, internátoch a v univerzitných pastoračných centrách spoločenstvá pri čítaní Písma formou lectio divina. Pozvime Ježiša do týchto spoločenstiev a prežijeme radosť z Božieho slova, radosť z pravdy.*“²

Pri čítaní týchto meditácií je potrebné prečítať si najprv daný úryvok z Písma a ďalšie kroky *lectio divina* sú viacmenej návrhom, pomôckou, ako by to mohlo byť, teda inšpiráciou, aby sme si zvykli na *lectio divina* ako na svoj každodenný chlieb.

Túto formu rozjímania odporúča aj sv. otec v „*Posolstve mladým*

¹ Porov. HERIBAN, J.: *Príhovor v Trnave 12.12.2005*, bulletin Život cirkvi, č.51, s.13. Prof. Heriban citoval slová sv. otca z osobitnej audiencie s účastníkmi medzinárodného kongresu odborníkov na bibl. vedy: „stále čítanie Svätého Písma, sprevádzané modlitbou, prinesie Cirkvi novú duchovnú jar“.

² Pastiersky list na 1. adventnú nedeľu 2005 (27.11.).

z príležitosti 21. svetového dňa mládeže, 9.4.2006³, alebo naši otcovia biskupi v spomínanom pastierskom liste, v ktorom je uvedené aj stručné vysvetlenie jednotlivých krokov: „Meditatívne čítanie Písma sprevádzané modlitbou, ktoré nás vedie k rozhovoru s Bohom, je známe pod názvom *lectio divina*. Pozostáva zo štyroch krokov: čítanie, rozjímanie, modlitba a kontemplácia.“

1. Čítanie (lectio). Vybratý úryvok Svätého písma si opakovane, pozorne čítame, aby sme porozumeli, o čom text hovorí.

2. Rozjímanie (meditatio – č. meditácia). Uvažujeme nad textom a hľadáme odpovede na otázku, čo nám osobne hovorí tento text.

3. Modlitba (oratio – č. orácia). Obrátíme sa priamo na Boha a v modlitbe mu prednesieme to, čo sme pochopili.

4. Kontemplácia (contemplatio – č. kontemplácia). Cez čítanie, meditáciu a modlitbu sa dostaneme k osobitnému zážitku Božej prítomnosti, ku kontemplácii. Zotrváme v tichom pohľade na Krista, ktorý sa nám postupne počas predchádzajúcich krokov „vykreslí“ („vystúpil z textu“), s nejakou jeho charakteristickou vlastnosťou.

Pred začatím *lectio divina* je odporúčaná modlitba k Duchu Svätému, aby nás sprevádzal počas rozjímania nad Božím slovom, ktorého je On autorom.

Veľa Božích milostí pri čítaní Božieho slova!

správca farnosti

Ako pomocná literatúra bol použitý časopis „Sväté Písmo pre každého.“

³ „Dobre overenou cestou, ako si prehľbiť poznanie Božieho slova a okúsiť ho, je **lectio divina, ktoré predstavuje pravú a skutočnú duchovnú cestu (itinerario spirituale)**. Od **lectia**, ktoré pozostáva z opakovaného prečítania si úryvku zo Svätého písma a vybratia určitých základných bodov z neho, sa prejde k **meditatio**. To je akoby vnútorným zastavením sa, pri ktorom sa duša obracia k Bohu a usiluje sa pochopiť, čo jeho slovo hovorí dnes nám. Potom nasleduje **oratio**, vďaka ktorému zotrvieme v priamom rozhovore s Bohom.

A nakoniec sa dospeje ku **contemplatio**, pomáhajúcemu udržať si pozorné srdce v prítomnosti Krista, ktorého slovo je ako „lampa, ktorá svieti v temnom mieste, kým nespíťne deň a nevzájde vo vašich srdciach zornica“ (2 Pt 1, 19). Čítanie, štúdium a meditácia Božieho slova majú v živote zabezpečiť trvalú vernosť Kristovi a jeho učeniu.“

Lectio: Sk 1,1-11

Ne 29.6. '08

Týmito riadkami Lukáš nadväzuje na svoje evanjelium. Potvrďuje to, že Ježiš sa po svojom utrpení a zmŕtvychvstaní zjavoval. Pripomína prísľub Ducha Svätého. Potom rozvíja udalosť nanebovstúpenia, ktorú opísal vo svojom evanjeliu (Lk 24,49-53). Začína sa obdobie Cirkvi, kedy budú učeníci všetkých čias hlásať evanjelium po celej zemi.

„...ked' dal skrze Ducha Svätého príkazy apoštolom, ktorých si vyvolil...“ (v.2)

Ježiš si vyvolil apoštolov a povolal ich k sebe, **aby boli s ním**. (Mk 3, 13-14) Oni prišli k nemu. Boli s ním. Potom ich vystrojil mocou a dal im príkazy... To, že prišli k nemu a boli s ním, ich uschopnilo, že tieto príkazy počuli a mohli ich plniť.

Meditatio:

Toto slovo ma pozýva k tomu, aby som prišiel bližšie k Ježišovi. Pozýva ma k pravidelnej modlitbe. **Aby som bol s ním**. Úplne nezištne, kvôli nemu. Preto, lebo on ma volá. Ako apoštolom, aj mne sa dá poznať, odhalí mi svoje tajomstvá. Tam, v samote s ním, mi zjaví, že som ním milovaný, povolaný samotným Bohom do dôverného spoločenstva. Tam mi ukáže, čo odo mňa žiada. Skrze Ducha Svätého mi dá svoje príkazy. Tam mi dá aj silu, aby som ich splnil...

Oratio:

„Ďakujem Ti, Pane Ježišu, že ma voláš do dôverného spoločenstva s Tebou. Prijímam toto pozvanie. Prosím ťa, daruj mi túžbu po Tvojej blízkosti. Pritiahni si ma k sebe. Daj sa mi spoznať a ukáž mi, čo máš vo svojom srdci pre mňa pripravené. Otváram sa Tvojmu Svätému Duchu, aby som dokázal počuť Tvoje príkazy a plniť ich z lásky k Tebe. Pomôž mi strážiť si čas mojej modlitby. Dôverujem ti, že mi cez modlitbu dáš poznať, ako veľmi ma miluješ.“

Contemplatio: Ježiš, ktorý chce, aby som bol s ním

Lectio: Sk 1, 12-26

po 30.6. '08

Apoštoli sa vrátili do Jeruzalema a spolu s Pannou Máriou a s ostatnými sa modlili. Plnili, čo im Ježiš prikázal. Peter odporúča, aby doplnili počet apoštolov na dvanásť. Novým apoštolom - namiesto Judáša - sa stáva Matej.

„patril do nášho počtu a dostal podiel na tej istej službe (Judáš)“ (v.17)

Keď Pán Ježiš povolal apoštolov, povolal ich každého zvlášť, ale povolal ich aj preto, aby tvorili spoločenstvo. Každý v ňom mal svoju službu, podľa darov, ktoré dostal. I Judáš patril do spoločenstva apoštolov, aj mal podiel na službe spoločenstva. Matej zaujal jeho miesto. (v.25)

Meditatio:

Každý z nás má v živote poslanie, ktoré mu bolo zverené. Ale tak isto bol každý povolaný do spoločenstva, o ktoré sa má starať, ktoré má budovať. Takže ide o dvojité poslanie: **slúžiť si navzájom** v rámci spoločenstva a **slúžiť iným** mimo spoločenstva (spolu so spoločenstvom). Dnešné slovo ma vedie k zamysleniu, či som otvorený a ochotný slúžiť svojim blízkym v spoločenstve, v ktorom sa nachádzam; či si všímam svojich najbližších,.... či nie som ten, ktorý iba očakáva...

Som ochotný slúžiť spolu so svojimi najbližšími ostatným.....?

Oratio:

Duchu Svätý, otvor mi oči, nech vidím ľudí okolo seba, tých najbližších... urob ma vnímavým na to, čo potrebujú. Daj mi milosť spolupatričnosti a otvorenosti...Rozšír moje srdce na všetkých, ktorí potrebujú moju pomoc. Odprosujem Ťa za každé zanedbané dobro, za každú situáciu, keď som sa uzavrel do seba, aby som nevidel druhých.....

Contemplatio: Ježiš, ktorý slúži všetkým

Lectio: Sk 2, 1-13

ut 1.7. '08

Tých, ktorí boli zhromaždení v hornej sieni, s Pannou Máriou a apoštolmi, naplnil Duch Svätý, ako im Ježiš sľúbil. Zatiaľ tí, ktorí boli v meste a počuli hukot, boli zmätení.

„Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste.“ (v.1)

Keď sa apoštoli a ostatní vrátili z Olivovej hory, vytrvalo a jednomyselne sa modlili. (1,14) Myseľ a srdce každého z nich bola upriamená na Ježiša a jeho prísľub. Ale ešte niečo... Oni boli aj zhromaždení **na tom istom mieste**, teda modlili sa **spolu**. Nielen každý sám.

Meditatio:

Osobná modlitba je veľmi dôležitá. Nenahraditeľná. Cez Božie slovo som už bol pozvaný, aby som bol s ním. Teraz ma **pozyva do modlitby spoločnej** – doma, s priateľmi.... Keď máme mysle i srdcia obrátené na Ježiša a máme aj spoločný úmysel, čo nám bráni, aby sme sa modlili spolu, na tom istom mieste? Tým dáme Bohu šancu, aby nás ešte viac zjednotil.

Oratio:

Otče náš Nebeský, Ty si ten, ktorý poslal na apoštolov svojho Svätého Ducha. V mene Tvojho Syna - Ježiša Krista - Ťa prosím, zošli svojho Ducha aj na moju rodinu, moje spoločenstvo..... Vlož nám do srdca túžbu po spoločnej modlitbe. Odstráň z môjho srdca každú prekážku, ktorá mi bráni spoločne sa modliť Dotkni sa takto všetkých, ktorí to potrebujú... Mne daj odvalu, aby som bol ten, ktorý pozyva do spoločnej modlitby. Prosím Ťa o to na príhovor Panny Márie, ktorá sa modlila s apoštolmi vo večeradle.

Contemplatio: Nebeský Otec, ktorý nám posiela Ducha Svätého

Lectio: Sk 2, 14-21

st 2.7. '08

Peter, plný Ducha Svätého, prehovoril k zhromaždenému zástupu. Začal vysvetľovať, že to, čo sa stalo apoštolom, už dávno predpovedal prorok Joel.

„...Pozorne počúvajte moje slová a uvedomte si ...“ (v.14)

Sú to slová, ktorými Peter upozornil zástupy skôr, ako začal kázať. Peter nehovoril to, čo chcel, ale to, čo mu vnukol Duch Svätý. Kázal Božie slovo. A práve na Božie slovo sa vzťahuje, že ho máme počúvať pozorne a uvedomovať si, čo počúvame...

Meditatio:

Pán Ježiš v podobenstve o Rozsieváčovi hovorí: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“ (Mk 4,9) Aby sa nestalo, že príde Satan a vyberie mi slovo zo srdca. (por. Lk 8,12) Cez tieto Petrove slová mi Duch Svätý ukazuje, aký má byť môj vnútorný postoj, keď počúvam, alebo čítam Božie slovo. Môj postoj má byť teda takýto: **chcem počúvať Božie slovo** srdcom a **uvedomovať** si ho, aby sa vo mne mohlo zakoreniť a prinášať úrodu. To vylučuje každú ľahostajnosť, vlačnosť, dobrovoľnú nepozornosť....., to predpokladá rozhodnúť sa brať Božie slovo vážne.

Oratio:

Ďakujem Ti, môj Bože, že si sa rozhodol hovoriť k ľuďom. Aj za to, že si mi daroval uši, aby som mohol počúvať Tvoje slovo. Aj za srdce Ti ďakujem, lebo v ňom môžem Tvoje slovo zachovávať a rozjímať o ňom. Prosím Ťa, daj, aby moje srdce bolo pozorné, ochotné a schopné rozumieť Ti. Vlož mi doň postoj, aký mala Panna Mária: „Hľa služobnica Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova.“ (Lk 1,38)

Contemplatio: Ježiš, ktorý ku mne hovorí

Lectio: Sk 2, 22-36

št 3.7. '08

Peter pokračuje vo svojej reči. Dokazuje, že Ježiš je ten sľúbený Mesiáš a otvorene hovorí zástupu, že oni ho rukou zločincov pribili na kríž. Ale Boh ho vzkriesil a urobil ho Pánom aj Mesiášom. Seba aj ostatných apoštolov nazýva svedkami Vzkrieseného.

„A vy ste ho, vydaného podľa presného Božieho zámeru a predvídania, rukami bezbožníkov pribili na kríž a zavraždili. Ale Boh ho vzkriesil ...“ (v.23-24) Božím zámerom bolo to, aby nás Ježiš zmieril s Otcem, vykúpil z otroctva hriechu, daroval nám slobodu Božích detí... Urobil to cez utrpenie a smrť na kríži.

Meditatio:

Boh Otec už videl svojho Syna vzkrieseného v sláve. Vedel aký má s ním zámer. A vie to presne o každom jednom z nás. *“Ved’ ja poznám zámer, ktorý mám s vami, hovorí Pán. Sú to myšlienky pokoja a nie súženia: dám vám budúcnosť a nádej. Keď budete volať ku mne, keď prídete a budete sa ku mne modliť, vyslyším vás.“ (Jer 29,11n)* Aj keď prechádzam cez trápenie a skúšky, cez bolesť a problémy, to nie je Boží zámer, to nie je cieľ, ale prostriedok.

Oratio:

Buď zvelebený, Otče, že si mi dal toto poznať. Odprosujem Ťa za každé sťažovanie sa a šomranie. Ďakujem Ti Ježišu, že si prijal utrpenie a kríž kvôli mojej slobode. Prosím Ťa, Duchu Svätý, daruj mi trpezlivosť, dvíhaj moje oči nad všetky starosti, nech cez ne vidím Teba. Naplň moje srdce pokojom a nádejou, že som v rukách milujúceho Boha, ktorý ma cez toto všetko vedie k cieľu. Aj keď to ešte celkom nechápem, alebo to nevidím.

Contemplatio: Ježiš, ktorý sedí po pravici Otca

Lectio: Sk 2, 37-41

pia 4.7. '08

Duch Svätý spôsobil, že sa Petrom hlásané Božie slovo dotklo srdc poslucháčov. Spoznali svoj hriech. Boli ochotní urobiť čokoľvek, aby ho odčinili. *“Kajajte sa a dajte sa pokrstiť“*, hovorí im Peter, *a prijmete aj vy Ducha Svätého, ktorý patrí vám i vašim deťom. „Keď to počuli, bolesť im prenikla srdce...“ (v.37)*

Keď sa s vážnosťou a s láskou venujeme Božiemu slovu, Duch Svätý nás postaví do pravdy o Bohu i o nás samých, lebo on je Duch pravdy (Jn 16,13). Ukáže nám náš hriech. A to je často bolestné.

Meditatio:

K Božiemu slovu je dobré pristupovať s úctou a s bážňou. Ono povzbudzuje, potešuje, dáva smer,... ale aj odhaľuje úmysly našich srdc. (Hebr 4,12) Keď sa nás niektoré slovo dotkne, vyruší nás, tomu slovu sa venujme. Keď je pre nás „neprijemné“, neutekajme pred ním. **Boh nám dáva poznať, akí naozaj sme.** On to už vedel. Je to novinka iba pre nás, nie pre neho. Naša odpoveď na usvedčenie z hriechu má byť pokánie. Priznať si pred Pánom hriech, vyznať, oľtovať a napraviť, čo sa dá.

Oratio:

Pane, trochu sa bojím tejto pravdy. Tvoje slovo môže úplne zbúrať moje predstavy o mne samom. Ale viem aj to, že iba Pravda ma oslobodí. Chcem byť slobodný. Prosím Ťa, daj mi odvahu pozrieť sa na seba Tvojimi očami - očami pravdy. Pane, ukáž mi môj hriech a keď to urobíš, daj mi pocítiť, že ma miluješ. Takto sa chcem približovať k Tebe. Duchu Svätý, daruj mi milosť pokánia a slzy ľútosti.

Contemplatio: Ježiš, ktorý dokonale pozná moje srdce

Lectio: Sk 2, 42-47

so 5.7. '08

Tritisíc ľudí odpovedalo krstom a pokáním na Božie slovo.

Všetko mali spoločné. Krásny opis prvotnej Cirkvi.

„Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov, bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách.“ (v.42)

Apoštol Peter im svedčil, napomínal a oni prijali toto slovo. (v.41)

Prijatie tohto slova ich postavilo do pravdy, ale aj voviedlo celkom do spoločenstva Cirkvi. A v tomto spoločenstve ďalej rástli.

Meditatio:

Toto slovo ma vedie preskúmať svoj vzťah k mojej farnosti, i k Cirkvi vôbec . Keď naozaj odpovedám vierou na **Božie slovo, vovedie ma do Cirkvi**. A to znamená poznávať učenie Cirkvi, zúčastňovať sa na „lámaní chleba“ (teda na svätej omši), na modlitbách, na bratskom spoločenstve. Keď farnosť nežije ako spoločenstvo, niečo nie je v poriadku. Ale možno práve ja tomu môžem pomôcť.

Oratio:

Pane Ježišu, už som počul, že Ty miluješ Cirkev ako svoju nevestu. A ja, keď mám rád Teba, chcem mať rád aj Tvoju nevestu. Vyznávam Ti svoju ľahostajnosť a malý záujem o svoju farnosť. Ani celkom neviem, aký je môj vzťah k Cirkvi. Odprosujem Ťa za kritiku, poukazovanie na chyby.....
Prosím Ťa, Ježišu vlej do môjho srdca väčšiu lásku k Tebe a k Tvojej Nевeste. Zmeň môj vnútorný postoj. Nech už moja farnosť nie sú len *oni*, ale *my*... Prebud' vo mne živý záujem o dianie v Cirkvi, vo farnosti.

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma vovádza do Cirkvi

Lectio: Sk 3, 1-10

Ne 6.7. '08

Pred Krásnou bránou v Jeruzaleme sedával a žobral muž, chromý od narodenia. Keď Peter a Ján vystupovali do chrámu modliť sa, zastavili sa pri ňom. Dali mu to, čo mali. Chorý vyskočil, postavil sa a chodil. Bol uzdravený.

„...striebro a zlato nemám, ale čo mám, to ti dám....“ (v.6)

Chromý muž si nepýtal od apoštolov uzdravenie, neprosil o zázrak. Prosil o to, o čo zvykol prosiť. Čakal, že od nich dostane almužnu. Ale Peter a Ján mu mohli dať „iba“ to, čo mali. Dali mu to, čo dostali od Ježiša Krista. A muž bol nadmieru spokojný, aj napriek tomu, že nedostal práve to, o čo ich prosil. Vošiel s nimi do chrámu a chválil Boha.....

Meditatio:

Ľudia okolo nás sú plní potrieb. Naozaj nemôžeme vyriešiť chudobu sveta, ale vždy môžeme pomôcť tým, ktorí sú blízko nás. Ide o to, aby sme sa pri nich zastavili ako Peter s Jánom, venovali im svoj pohľad, trochu času, pozorné ucho, krátku modlitbu, dobrú radu... Keď nosím Krista v srdci, vždy im mám čo ponúknuť, aj keď im nedám presne to, čo žiadajú. **Keď dávam to, čo som dostal od Krista, dávam veľa**. Lebo jeho láska je dar nadovšetko. Ľudia sú uzdravovaní a privádza ich to k Nemu.

Oratio:

Nebeský Otče. Ďakujem Ti, že ma miluješ. Ďakujem Ti, že ako dôkaz tejto lásky si poslal svojho Syna. Verím, že Tvoja láska je vyliata v mojom srdci skrze Ducha Svätého. Pripomínaj mi, prosím, že Tvoja láska je to, čo môžem ponúknuť každému, s kým sa stretnem. Nauč ma vidieť ľudí srdcom, ponúknuť im čas, byť k nim otvorený, vypočuť ich..... Dotýkaj sa ich cezo mňa, potešuj...
Otče, ponúkam sa Ti, aby si si z môjho srdca urobil „potôčik“ Tvojej lásky. Nedovoľ, aby som bol „prázdny džbán“. Nech sa môžem pri každom stretnutí s človekom v duchu modliť: „ čo mám, to ti dám“.

Contemplatio: Duch Svätý, ktorý ako Božia láska prebýva v mojom srdci

Lectio: Sk 3, 11-16

po 7.7. '08

Keď zástup videl uzdraveného s Petrom a Jánom, žasol. Ale Peter im hneď začal ohlasovať Krista, ktorý spôsobil uzdravenie.

„...prečo hľadáte na nás, **akoby sme boli vlastnou mocou, alebo nábožnosťou urobili, že tento chodí?**“ (v.12) Rukami apoštolov sa dialo veľa divov a znamení. Nebolo to pre ich slávu, ale pre slávu Božieho mena a ako znamenie pre neveriacich, aby uverili.

Meditatio:

Peter a Ján sa zachovali tak, ako ich Majster. Keď po rozmnožení chleba spoznal, že chce prísť, zmocniť sa ho a urobiť ho kráľom, utiahol sa na vrch celkom sám. (Jn 6,15) Ježiš nechcel byť takým kráľom, akým ho chceli ľudia urobiť. Vedel, že mu to nepatrí, že to nie je jeho poslanie. Ani Peter a Ján nechceli dovoliť, aby si ľudia o nich mysleli čosi viac, ako bola pravda. To nie my, naša nábožnosť ale,... hneď ukázali na Ježiša. Jasne vedeli: **“Bezo mňa nemôžete nič urobiť”**(Jn 15,5) Pri tomto slove chcem skúmať seba. Nemyslím si, že som už dosť dobrý a zbožný? Nechcem urobiť na ľudí dojem, že taký naozaj som? Nenamýšľam si, že niektoré veci zvládnem aj sám bez Božej pomoci?....

Oratio:

Dobrý Bože. Ďakujem Ti za všetko, čo si mi ukázal. Už začínam chápať, že to nie ja som dobrý, keď sa mi čosi podarí. Ale podarí sa mi to preto, lebo Ty si dobrý. Hlboko do srdca mi vtláč to, že všetko, čo mám, je od Teba; každá schopnosť, dobrá vlastnosť,... už si nechcem privlastňovať chválu, ktorá patrí iba Tebe.... **“Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť...”** (Ž 51)

Contemplatio: Boh, ktorý jediný je Dobrý

Lectio: Sk 3, 17-26

ut 8.7. '08

Peter aj týchto poslucháčov vyzýva k pokániu. Dokazuje slovami Mojžiša, že Ježiš je Mesiáš poslaný k nim. Tiež je aj Služobník, o ktorom písal Izaiáš. On ich odvráti od nepravosti a to bude pre nich požehnaním.

„Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh...**Jeho budete počúvať vo všetkom, čo vám povie.**“ (v.22)

Peter im týmto pripomína, že Ježiš je Prorok, o ktorom Mojžiš dávno hovoril. Ako vtedy aj teraz je slovo prorokov záväzné a prináša požehnanie tým, ktorí ho poslúchajú. O čo skôr je záväzné slovo Proroka.

Meditatio:

Poslušnosť je dnes nepopulárna. A predsa sa tieto slová týkajú aj nás. Možno práve preto sú také naliehavé, lebo svet „trpí na neposlušnosť“; trpí kvôli neposlušnosti. Zameriavam sa teraz na poslušnosť Kristovi, na poslušnosť Božiemu slovu. Keďže „*Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na poučanie, nápravu a na výchovu...*“ (2Tim3,16) mám ho **prijímať celé**, poslúchať ho vo všetkom. Mám prijať Božiu logiku - logiku Božieho slova. Mám veriť, že je návodom na skutočne šťastný život. A nie to, čo núka svet. Nejde teraz o to, či dokážem žiť Božie slovo, ale či chcem. Či niečo z neho nevyklúčujem len preto, lebo je nepohodlné....

Oratio: (Ž119) **„S úprimným srdcom Ti chcem ďakovať, Pane, že som poznal Tvoje spravodlivé výroky. Tvoje ustanovenia chcem zachovať, len Ty ma nikdy neopušť. Pobežím po ceste Tvojich príkazov, lebo Ty dávaš môjmu srdcu odvahu. Daj mi chápavosť a ja Tvoj zákon zachovám a celým srdcom sa ho budem pridržať.“**

Contemplatio: Ježiš - Božie slovo, ktoré sa stalo telom

- 12 -

Lectio: Sk 4, 1-14

st 9.7. '08

Apoštoli rozprávali ľudu a ľud ich počúval. Aj uzdravený sa ich pridľžal. Veľkňazi a saduceji to nemohli zniesť. Násilne ich odvedli, zavreli do väzenia a ráno ich vypočúvali. Peter a Ján aj im ohlasovali Ježiša Nazaretského – ukrižovaného a vzkrieseného.
„*Keď videli Petrovu a Jánovu odvahu a zbadali, že sú to ľudia neučení a prostí, veľmi sa čudovali., spoznali ich, že boli s Ježišom.*“ (13)
Kňazi a saduceji sa rozhorčovali nad tým, že apoštoli učia ľud, hoci nechodili do ich škôl. V ich očiach to boli nevzdelanci. A predsa ich prevýšili v múdrosti i v činoch.

Meditatio:

Odkiaľ mali apoštoli schopnosť učiť? Z toho, že boli s Ježišom. Tri roky ho počúvali, pozorovali ...A keď im po nanebovstúpení poslal Ducha Svätého, ten im všetko pripomenul. Keď som s Ježišom, on sám mi vtlačá do srdca svoju podobu, svoju múdrosť, svoju moc...Poznávam ho a **on ma premieňa**. Keď sa pravidelne stretávam s Ježišom, sám zbadám, že sa mením. Je nemožné, aby to aj iní nezbadali.

Oratio:

Pane Ježišu. Dovoľujem Ti, aby si konal vo mne, aby si ma premieňal. Verím, že tak, ako si premenil apoštolov, môžeš premeniť aj mňa, keď Ti budem na blízku. Verím, že aj v tomto čase, ktorý som venoval Tvojmu slovu, sa čosi vo mne zmenilo. Prosím Ťa, daj mi vytrvalosť a vernosť v modlitbe, aby si mohol dokončiť dobré dielo, ktoré si vo mne začal.

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma premieňa v seba

Lectio: Sk 4, 15-22

št 10. 7. '08

Poprední muži, starší a zákonníci sa radili, ako apoštolov zastaviť. Pohrozili im a prepustili ich, lebo nenašli ako ich potrestať.
„**Preto im rozkázali, aby vyšli z Veľrady, a radili sa:** „*Čo robíš s týmito ľuďmi?...*(15)
Vzdelaní poprední muži stáli bezradní pred múdrosťou nevzdelaných. Videli ich odvahu, a nevedeli čo ďalej. Chceli sa poradiť a vymyslieť niečo, čo by na apoštolov zabralo.

Meditatio:

Božia Múdrosť rozhodla, že apoštoli budú hlásať evanjelium všetkým národom. A bola s nimi. Proti tejto Múdrosti zákonníci a starší postavili svoju ľudskú múdrosť, ale neuspeli, aj keď sa spolu radili.
Ľudská múdrosť je nič oproti múdrosti Božej. **Kto nemá Božiu múdrosť, nie je múdry**. Kto ju má, vie, čo Božím očiam lahodí a čo je správne podľa jeho príkazov. (por. Múd 9,9) Odteraz sa chcem spoliehať na to, čo hovorí Božie slovo a učiť sa odmietat' všetko, čo je v rozpore s ním. Lebo Boh obrátil múdrosť tohto sveta na bláznovstvo. (1Kor 1,20)

Oratio: (Múd 9) „Ktože poznal Tvoju vôľu, ak si mu Ty nedal múdrosť a keď si z výšav nezoslal svojho Ducha Svätého?

U Teba je múdrosť, ktorá pozná Tvoje diela, ktorá bola prítomná, keď si tvoril zemský okruh.

Vyšli ju zo svätého neba

a zošli ju z trónu tvojej velebnosti, aby so mnou bola pri mojom konaní a aby som vedel, čo je milé Tebe.

Lebo ona všetko vie a všetko chápe, povedie ma rozvažito pri mojich robotách, ochráni ma svojou velebnosťou.“

Contemplatio: Ježiš, Božia moc a Božia múdrosť

Lectio: Sk 4, 23-31

pia 11. 7. '08

Keď ich prepustili, išli k svojim a všetko im rozpovedali. Potom sa spolu modlili, naplnil ich Duch Svätý a ďalej smelo hlásali Božie slovo.

*„...daj, aby tvoji služobníci hlásali tvoje slovo so všetkou odvahou.“
(29)*

Keďže Petra a Jána prenasledovali a zatvorili ich do väzenia, ostatní mohli predpokladať, že sa im stane to isté. Všetci sa uprostred súženia zomkli a modlili sa.

Meditatio:

Je naozaj úžasné, ako sa modlili. Nie za to, aby ich neprenasledovali, ale za to, aby v prenasledovaní obstáli a nedali sa zastrašiť. Veľmi dobre vedeli, čo je ich úloha. Čo od nich žiada Pán. Modlili sa, aby im na to dal aj silu. Sú pre mňa vzorom modlitby. Keď viem, čo mám robiť, ako sa mám správať... a je to náročné, priam nemožné, chcem sa modliť, aby som to konal napriek všetkým prekážkam. A Boh mi na to dá silu z hora.

Oratio:

Otče Nebeský. Je veľa vecí, o ktorých viem že mám robiť, a nedokážem to. Ty poznáš moju slabosť, strach... Prosím Ťa o silu Tvojho Svätého Ducha. Nech sa nenechám znechutiť, odradiť, nech sa nebojím byť trápny v očiach druhých, ísť proti prúdu kvôli Tebe. **Daj, nech žijem Tvoje slovo so všetkou odvahou.** Ježišu, dovoľ mi dnes modliť sa so svätým Augustínom: „Pane, daj, čo prikazuješ a prikáž, čo chceš.“

Contemplatio: Ježiš, ktorý dáva silu na to, čo prikazuje

Lectio: Sk 4, 32-37

so 12. 7. '08

Tieto verše opisujú život prvých kresťanov. Mali jedno srdce a jednu dušu. A nielen to. Všetko mali spoločné pod správou apoštolov. „**A nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho....**“ (32) Všetci, čo mali polia alebo domy, predávali ich, a to, čo za ne utržili, dávali apoštolom. Oni to rozdeľovali každému podľa toho, kto ako potreboval. Nikto medzi nimi netrpel núdzou; ani materiálnou, ani duchovnou.

Meditatio:

Obdivuhodná sloboda srdca! Nepovažovať za moje to, čo mám. Tu ide o omnoho viac, ako len o to, že sa viem, alebo neviem podeliť. Ide tu o najvnútornejší postoj srdca, že **to, čo mám je predovšetkým Božie.**

„Nič z toho, čo mám, nie je moje.“ Čo vo mne vyvoláva táto myšlienka? Trochu sa búrim. Vidím to ako nespravodlivosť? Alebo to vo mne vyvoláva nádej na slobodu? Nemôžem počkať, až takto začnú zmýšľať ľudia navôkol?

Čo máš, čo by si nebol dostal? Keď si teda dostal, prečo sa chváliš, ako by si nebol dostal? (1Kor 4,7 ekumenický preklad)

Oratio:

Pane, vôbec sa nedivím, že aj dnes ľudia hovoria: „Tvrdá je to reč!“ Je to pre mňa ťažké. Ani neviem, či to chcem takto vidieť. Mám z toho obavy.... Ty sám najlepšie vieš, ako to v mojom srdci naozaj je. Keď niečo nechcem, čo by som mal chcieť, Pane, daj, aby som to chcel. Iba Ty to môžeš urobiť. Už som sa rozhodol prijať Tvoje slovo celé. A nechcem toto rozhodnutie zobrať späť, aj keď mi toto slovo robí ťažkosť...

Ďakujem Ti za všetko, čo mám. Uznávam, že všetko mám od Teba... všetko je Tvojim vlastníctvom, aj ja sám....Verím, že keď toto slovo prijmem do srdca, zmenší sa bieda okolo mňa.

Contemplatio: Ježiš, od ktorého mám všetko

Lectio: Sk 5, 1-11

Ne 13. 7. '08

Udalosť o Ananiášovi a Zafire je založená na nezmieriteľnosti medzi Duchom Svätým a satanom. Hriech spomínaných manželov sa považuje za útok proti svätosti a celistvosti kresťanského spoločenstva založeného na Duchu. Vedie k ich fyzickej, ale predovšetkým duchovnej smrti, lebo sa postavili proti Duchu Svätému. **„Prečo si prepožičal svoje srdce na túto vec? (v.4)**

Všetci sme od krstu chrámom Božím, lebo v nás prebýva jeho Duch. Teda on má prednostné právo na každé srdce. A pokiaľ sa my nerozhodneme ináč, tak to Božie právo na nás aj zostane.

Meditatio:

Teda je žiaľ možné, aby som svoje srdce prepožičal. Ako Ananiáš a Zafira. Je to otázka mojej slobodnej vôle, mojej zodpovednosti. A Peter povedal: „Ananiáš, prečo ti satan naplnil srdce?“ To znamená, že keď svoje srdce nestrážim, keď ho stále neponúkam Ježišovi, môže ho naplniť niekto iný... *Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.*(M 6,21) **Je veľmi ľahké, aby sa srdce človeka „zatúlalo“**, v hociktorom veku, stave... Keď prepožičiam svoje srdce, kazím Božie plány so mnou, ale aj so spoločenstvom, v ktorom žijem.

Oratio:

Pane Ježišu, vkladám teraz svoje srdce do Tvojho prebodnutého srdca, aby si mi ho chránil. Nedovoľ prosím, aby moje pril'nulo k niečomu, čo je v rozpore s Tvojou vôľou. Viem, že si ho sám neustrážim. Vo svete je toľko lákadiel... Stráž moje túžby, moje sny, aj moje plány... Nauč ma dávať pozor na to, aby moje srdce neot'azelo ...(Lk 21,34n) Daruj mi bedlivosť a milosť modlitby. Zmiluj sa nado mnou Pane...

Contemplatio: Ježiš, ktorý sám stráži moje srdce

- 17 -

Lectio: Sk 5, 12-21

po 14. 7. '08

Rukami apoštolov sa dialo veľa divov a znamení. Ľud vynášal na ulice chorých a trápených nečistými duchmi... Veľkňaz a tí, čo boli s ním, to nezniesli a vrhli apoštolov do mestského väzenia. Pánov anjel ich vyslobodil, oni vošli do chrámu a učili.

„...a plní žiarlivosti položili na apoštolov ruky...“ (17)

Ľudia boli oslobodzovaní a uzdravovaní, a stále pribúdalo veriacich v Pána. Ale saduceji s veľkňazom to nevideli ako dobré. Žiarlivosť im zaslepila oči.

Meditatio:

Je lepšie byť obeťou závidi a žiarlivosti, ako tým, kto žiarli a závidí. Boh sa totiž utláčaných zastáva a vyslobodí ich aj z väzenia- ako apoštolov. A napriek tomu uskutoční svoj plán. Ale ten **kto závidí - sám seba vrhá do „väzenia“**. Žiarlivosť zatemňuje pohľad, uväzňuje srdce a ono potom nevidí dobré veci ako dobré a zlé ako zlé... Žiarlivosť a neprajnosť *iných* nemôže zničiť moje srdce, ale *moja* áno. Moja závisť neníči druhého, ale mňa áno. Stávam sa jej otrokom.

Oratio:

Duchu Svätý, Ty sám si Dar, a si aj darca iných darov. Buď zvelebený za všetky dary a schopnosti, ktoré si dal ľuďom okolo mňa. Mojim kamarátom, rodičom, kolegom... a všetkým obdarovaným (niektorým predsa v kútiku srdca závidím...odpušť). Som voči Tebe nevďačný, keď si myslím, že dary, ktoré si dal im, sú lepšie, ako tie, čo si dal mne... Tak Ti teraz ďakujem za moje ruky, nohy... za všetko čo viem, čo dokážem. Daj mi, prosím Ťa, milosť, aby som všetky dary využíval na dobro. Chráň moje srdce, aby sa v ňom nezakorenila žiadna žiarlivosť, závisť, ani neprajnosť... Nauč ma tešiť sa z darov iných.

Contemplatio: Ježiš, moja sloboda

- 18 -

Lectio: Sk 5, 22-33

ut 15. 7. 08

Veľrada a starší poslali sluhov, aby išli do väzenia a apoštolov priviedli. Ale tých tam už nenašli, lebo učili v chráme. Z chrámu ich nenásilne predviedli pred veľkňaza a ostatných. Peter a apoštoli smelo svedčili o vzkriesenom Ježišovi ako o Vládcovi a Spasiteľovi.

„Väzenie sme našli dôkladne zatvorené a strážnici

stáli pri dverách...“ (23) oznamovali sluhovia, keď sa vrátili z väzenia.

Všetci nepriatelia si dôkladne a zodpovedne plnili svoju úlohu. Presne tak, ako sa od nich vyžadovalo a očakávalo. Niektorí možno aj horlivejšie. Ale **Boh si plnil svoju úlohu dokonale**, na Boží spôsob.

Meditatio:

Dnešné slovo je pre mňa veľmi povzbudivé. Ak vidím niekoho, kto je zameraný proti mne, a je v tom horlivý, môžem pozdvihnúť svoje srdce k Otcovi a vidieť, že jeho dokonalá, Božská ochrana a sila je viac, ako všetka snaha mojich neprajníkov, či nepriateľov.

Oratio: (Ž 121)

Svoj zrak upieram na vrchy príde mi odtiaľ pomoc? Pomoc mi príde od Pána, ktorý stvoril nebo i zem. Nedovolí, aby sa ti noha zachvela, nedrieme ten, čo ťa stráži. Pán ťa stráži, Pán je tvoja záštita po tvojej pravici. Pán ťa bude chrániť od všetkého zlého; Pán ti bude chrániť život. Pán bude chrániť tvoj odchod i príchod odteraz až naveky.

Contemplatio: Boh Otec – môj ochranca

Lectio: Sk 5, 34-42

st 16. 7. 08

Keď už boli nepriatelia apoštolov zúrivi a chceli ich zahubiť, vtedy povstal jeden z nich, Gamaliel, a prehovoril v ich prospech. Prehovorila cez neho Božia múdrosť. Ak je toto dielo ľudské, rozpadne sa. Ak je Božie, zostane, ale vy bojujete proti Bohu – hovoril svojim. Tak apoštolov dali zbičovať a prepustili ich.

„Oni odchádzali z veľrady natešení, že boli uznaní za hodných znášať potupu pre toto meno.“ (41)

Apoštoli veľmi dobre poznali veľkosť tohto mena – JEŽIŠ. Ináč by nemohli byť natešení, že ich kvôli nemu zbičovali ...

Meditatio:

Toto je ukážka, ako apoštoli prijali Božiu logiku. Ľudsky to nedáva logiku: tešiť sa, keď ma niekto zbije, potupí, vysmeje... Ale za Božou logikou je stále nejaký veľmi hlboký dôvod, prečo to je tak. V tomto prípade je to **Ježišova veľkosť**. Tak dobre ho poznali a tak veľmi milovali, že bola pre nich česť trpieť kvôli nemu. Aj apoštol Peter píše: *“Keď vás hanobia pre Kristovo meno, ste blahoslavení, lebo Duch slávy a Boží na vás spočíva.” (1Pt 4,14)* Čím viac teda poznám a milujem Ježiša, tým jednoduchšie prijímam logiku Božieho slova. A stáva sa pre mňa čím ďalej tým viac, že sa stávam na Jeho strane.

Oratio:

Pane Ježišu, nemám odvahu prosiť, aby som mohol trpieť kvôli Tebe. Ale daj sa mi poznať a ku poznaniu mi daj dvojnásobok lásky k Tebe, aby som obstál, keď budem mať stáť na Tvojej strane. Túžim poznať, aké veľké je Tvoje srdce, keď dokáže takto rozpáliť ľudské srdcia láskou.

Contemplatio: Ježiš, ktorý má veľké, milujúce srdce

Lectio: Sk 6, 1-7

št 17. 7. '08

Počet veriacich v Krista v Jeruzaleme rástol. Úlohou apoštolov bolo venovať sa modlitbe a službe slova. Ukázala sa potreba novej služby – obsluhovanie pri stoloch. Aby apoštoli nezanedbávali svoju službu, na túto potvrdili siedmych mužov, ktorých vybralo zhromaždenie.

„Preto si, bratia, vyhlíadnite spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, a na túto úlohu ustanovíme ich.“

(3)

Muži prijali toto povolanie do služby a apoštoli zase prijali ich ochotu slúžiť.

Meditatio:

Každá doba prináša nové potreby a taktiež nové volanie do služby. To isté platí pre Cirkev dnes.

Okrem kňazov a zasvätených ľudí, Cirkev potrebuje každého, kto je ochotný slúžiť. Aj prví diakoni boli obyčajní ľudia, ktorí si nechali apoštolmi slúžiť. Ale prišiel čas, **keď boli pozvaní do služby** a začali slúžiť. Možno je teraz čas zamyslieť sa nad tým, ako dlho si už nechávam Cirkvou slúžiť, či už nie je čas, aby som ponúkol seba, svoje schopnosti,... do služby iným.

Oratio:

Pane Ježišu, Ty si neprišiel na svet, aby sa Ti slúžilo, ale aby si slúžil. Ty máš **srdce služobníka**. Ďakujem Ti za svätého otca, biskupov a kňazov, za kňaza v našej farnosti... Tiež za rehoľníkov a sestry, katechéto, ale aj všetkých tých, ktorí sa venujú deťom, mládeži, spoločenstvám... Títo všetci mi doteraz slúžili. A ja som iba prijímal... Dnes Ťa prosím, pretvor moje srdce podľa svojho srdca aj v tomto smere. Ukáž mi moju službu a nakloň mi k nej srdce.

Contemplatio: Ježiš, ktorý má srdce služobníka

Lectio: Sk 6, 8-15

pia 18. 7. '08

Štefan, plný milosti a sily, konal medzi ľuďmi veľké divy a znamenia. Jeho protivníci nevládali odporovať múdrosti a Duchu, ktorým hovoril. Postavili svedkov, ktorí proti nemu falošne svedčili. Pobúrili ľud a starších a násilne ho zaviedli pred veľradu.

„Všetci, čo sedeli vo veľrade, uprene naňho hľadeli a videli, že jeho tvár je ako tvár anjela.“ (15)

Štefan bol vo veľmi ťažkej situácii. Jedni sa s ním hádali, iní naňho falošne žalovali, ľudia boli pobúrení a veľrada očakávala, čo sa z neho vyklúje...

Meditatio:

V takomto položení bola jeho tvár, ako tvár anjela. Tajomstvo Štefanovej tváre bolo ukryté v jeho najvnútornejšom vnútri, v jeho srdci. To bolo plné Ducha a múdrosti, lásky k Ukrižovanému... Nemohol stáť pred veľradou s anjelskou tvárou a srdcom plným hnevu a nenávisť. Aj moja tvár odráža stav môjho srdca. Často sa snažím dať „do poriadku svoju tvár“ - zakryť čosi, **čo „presvítá“ z môjho srdca**. Ale neriešim svoj vnútorný postoj... Stačí mi, že ľudia nespozorujú navonok môj hnev, ale nevadí mi, že hnev v mojom srdci zapustil korene...

Oratio:

Pane, Ty ma skúmaš a vieš o mne všetko. Ty poznáš moje myšlienky. Nemôžem pred Tebou ukryť svoje vnútro. Viem, že Ti veľmi záleží na mojom srdci, aby bolo čisté, sväté... viac, ako mne. Vyznávam, že mne niekedy stačí, aby som spravil na ľudí dobrý dojem... A ani na um mi nepríde, ako ma vtedy vidíš Ty. Prosím Ťa o milosť, aby mi záležalo na postoji môjho srdca. Aby som sa neuspokojil s tým, že to „vyzeralo dobre“... Stvor vo mne srdce čisté, nech je ako srdce anjela...

Contemplatio: Ježiš, tichý a pokorný srdcom

Lectio: Sk 7, 1-16

so 19. 7. '08

Štefan je pred veľradou na výsluchu. Prednesie však dlhú reč, v ktorej zaradom opisuje udalosti zo Starého zákona a vysvetľuje ich vo svetle Kristovom. Táto časť sa venuje Abrahámovi, ktorého Boh povolal. Dal mu prísľub potomstva a zmluvu obriezky. Potom sa venuje Jozefovi, ktorý bol predaný do Egypta a pozval tam otca Jakuba i všetkých príbuzných.

„Bratia, otcovia, počúvajte! Boh slávy sa zjavil nášmu otcovi Abrahámovi...“ (2)

Keď veľkňaz vyzval Štefana, aby prehovoril, on nezačal obhajovať seba. Nezačal svoju reč „Ja...“, ale „Boh slávy“....

Meditatio:

To prezrádza Štefanovu odvahu a zakotvenosť v Bohu. Keď sme včera uvažovali o tom, že naše tváre prezrádzajú kus vnútra každého z nás, dnes vidíme, že aj naša reč to prezrádza. *Ved' z plnosti srdca hovoria ústa. (Mt 12,34)* Zostaňme aj dnes pri skúmaní svojho srdca: či nie som plný seba, či každá moja reč a čokoľvek robím, nezačína príliš často slovom „JA“...

Oratio:

Pane Ježišu, teraz Ti nanovo odovzdávam svoje srdce, aby si ho skúmal a pretváral...Keď Ťa doň dnes prijmem v Eucharistii, vykoreň z neho moju nesprávnu sebalásku, egoizmus..., i všetko, čo mi bráni vidieť Teba a ľudí. Tak sa usad' v mojom srdci, aby si bol stredobodom mojej bytosti.

Contemplatio: Ježiš, ktorý nech je centrom môjho života

Lectio: Sk 7, 17-34

Ne 20. 7. '08

Ďalšou postavou v Štefanovej reči je Mojžiš. Je tu opis jeho narodenia, útek do Madiánu i zjavenie Boha v horiacom kríku. Boh oznámil Mojžišovi jeho poslanie.

„Keď dovŕšil štyridsať rokov, zatúžil v srdci navštíviť svojich bratov...“ (23)

Boh si vyvolil Mojžiša ešte pred jeho narodením. Keď sa narodil a bol bez akýchkoľvek zásluh: „bol krásny pred Bohom“. (v.20) Mojžiš ale musel nejako spoznať toto Božie volanie... Objavil v sebe túžbu *byť s bratmi*...

Meditatio:

Cez túto túžbu ho Boh posunul ďalej, aj keď to ešte nebolo samotné povolanie. Ale smerovalo k nemu. Jeho poslanie bolo byť s bratmi a vyslobodiť ich z otroctva. Dozrievalo 40 rokov, kým Pán nepovedal: „*Teraz pod', pošlem ťa do Egypta*“ (34). Nikdy som svojim túžbam nevenoval zvláštnu pozornosť, ale teraz to urobím. Chcem rozlíšiť, ktoré sú dobré... Sv. Terezka z Lisieux hovorila: **„Boh nedáva túžby, ktoré by nechcel splniť“.**

Oratio:

Bože, dnes Ti predkladám svoje túžby. Objavil som v sebe to... i ono... Nechcem, aby ma moje túžby odviekli od Teba, od Tvojho plánu so mnou. Daj mi poznať, ktoré sa Ti nepáčia... Tie túžby, ktoré nie sú od Teba mi, prosím Ťa, zober a tiahni ma cez tie, ktoré si do mňa sám vložil .

Contemplatio: Ježiš, Pán mojich túžob

Lectio: Sk 7, 35-50

po 21. 7. 08

Mojžiš ich vyviedol z otroctva, previedol cez more. Na vrchu Sinaj dostal od anjela Desatoro a odovzdal ich ľudu. Ten si však urobil modly a klaňal sa cudzím bohom... Jozue ich potom voviedol do zaslúbenej zeme.

„Naši otcovia ho nechceli poslúchať, odmietli ho a v srdciach sa im zacnelo po Egypte.“ (39)

Boh počul volanie svojho ľudu a poslal k nim Mojžiša ako vysloboditeľa. Napriek tomu ho na púšti zase odmietali poslúchať.

Meditatio:

Ako Mojžiš dozrievan na službu v madiánskej krajine, tak ľud dozrievan na slobodu – v egyptskom otroctve. A keď boli slobodní, sami si vyrobili na púšti bôžikov, aby mali komu otročiť. Dokonca ich nosili so sebou. To je princíp „otroctva na slobode“. Nikto ma nezotročuje, ale ja sám si hľadám bôžikov. Keď to nie je Ježiš Kristus, tak ma to zotročí. Dobrovoľné otroctvo sa začína keď sa mi v srdci „zacnie za Egyptom“ – keď túžim po niečom, čo mi síce prináša „plnú misu“ pôžitkov, radostí... ale **bez Boha**, bez poslušnosti...

Oratio: (Ž 81)

Počúvaj, ľud môj, svedčím proti tebe, keď by si ma poslúchol, Izrael. Nebudeš mať iného boha, ani sa nebudeš klaňať Bohu cudziemu. Ved' ja som Pán, tvoj Boh, ja som ťa vyviedol z egyptskej krajiny; otvor si ústa a ja ti ich naplním. Ale môj ľud nepočúval môj hlas a Izrael nedbal o mňa. Preto som ich ponechal v tvrdosti ich srdca; nech si len idú za svojimi preludmi. Keby ma môj ľud bol poslúchol, keby bol Izrael kráčal mojimi cestami, ihneď by som bol jeho nepriateľov pokoril a jeho utláčateľov svojou rukou pritlačil.

Contemplatio: Ježiš, ktorý mi dáva skutočnú slobodu

Lectio: Sk 7, 51-60

ut 22. 7. 08

Štefan dvíha prst proti Izraelu, ktorý zotrúva v nevere. Tá sa prejavovala v zabíjaní prorokov, samého Krista a teraz aj Štefana. Štefan sa pri svojej smrti modlí tak, ako sa modlil Ježiš...

„Vy, tvrdošíjní s neobrezaným srdcom a ušami, vy vždy odporujete Duchu Svätému...“ (51)

Obriezka bola vonkajším znakom zmluvy medzi Bohom a Abrahámom.(Gen 17,11) Kto ju nemal, nepatril Bohu, bol vylúčený z ľudu.

Meditatio:

Neobrezané srdce je také, ktoré nepatrí Bohu; nemá s ním zmluvu. Aj s ušami je to podobne. Neobrezané srdce a uši sú také, ktorých Pánom nie je Boh. Vtedy jeho slovo uši nechcú počúvať a neujíma sa v srdci. Keď mám takýto „srdcovo - ušný“ **problém**, nechcem počuť pravdu a keď ju počujem, zlostím sa.... Moja zlosť a „škrípanie zubami“ (54) môžu byť príznakom tejto vážnej choroby. A potom nemôžem prijať ďalšie veci, ktoré mi Duch prináša.

Oratio:

Nebeský Otče, ďakujem Ti, že som dnes uvidel rozdiel medzi Štefanom a jeho mučiteľmi. Ďakujem Ti za to, že je možné byť ako Ježiš, modliť sa ako on... že je možné vnímať vnuknutia Ducha ... že moje uši i srdce môžu patriť Tebe. Ty si môj Pán, a Lekár každej mojej choroby... Ty buď Pánom celej mojej bytosti...

Contemplatio: Boh, ktorému celý patrím

Lectio: Sk 8, 1-8

st 23. 7. 2008

Štefanovou smrťou sa začalo veľké prenasledovanie kresťanov. Veriaci v Krista sa rozprchli do okolitých krajov a tam hlásali slovo. „**Šavol schvaľoval, že ho zabili.**“ (1)

Je tu prvá zmienka o hlavnej postave *Roku svätého Pavla*. Písmo nám prezrádza jeho postoj voči rodiacej sa Cirkvi. Ničil ju, chodil po domoch a kresťanov, mužov i ženy, vrhal do väzenia.

Meditatio:

Boh neskôr Šavla úplne premenil, ale teraz ho máme pred očami ako nepriateľa kresťanov. Keď kameňovali Štefana, pri jeho nohách mali vrahovia odložené svoje plášte. A Šavol schvaľoval ich počínanie. Hoci si Šavol myslel, že koná správne, nebolo to dobré z Božieho pohľadu. Nie je správne páchať násilie voči druhému kvôli jeho presvedčeniu. (Pre Šavla „dobrom“ bolo umlčanie presvedčenia druhého). Jeho horlivosť ako taká síce je chvályhodná, ale aj tu platí princíp: **nesmiem robiť zlo, aby z toho vzišlo dobro**. Nesmiem konať dobro zlými prostriedkami.

Oratio:

Drahý Duchu Svätý, daruj mi milosť, aby som neschvaľoval, ani nerobil nijaké zlo. A tiež Ťa prosím o to, aby som Ťa miloval a slúžil Ti naplno, zo všetkých síl... Ale to, čo teraz najviac potrebujem je to, aby si ma uschoptil rozlišovať... dobro od zla, kedy slúžim Tebe a kedy sebe, či dokonca Zlému.... Posviet' mi do môjho zmätku, do každej situácie, kedy neviem, čo je správne, ako sa mám zachovať... Očisť motívy môjho konania...

Contemplatio: Duch Svätý – svetlo v mojich temnotách

Lectio: Sk 8,9-13

št 24. 7. 2008

Niektorí kresťania odišli pred prenasledovaním do Samárie. Apoštol Filip tam prišiel hlásať evanjelium. Žil tam aj istý Šimon, čarodejník.

„**Vtedy uveril aj sám Šimon, dal sa pokrstiť a pridržal sa Filipa.**“ (13)

Mnohí si mysleli, že Šimon je „Božou mocou, ktorá sa volá Veľká.“ Ale nebol ňou, aj keď to o sebe tvrdil.

Meditatio:

Čarodejník Šimon privádzal ľudí do úžasu svojimi čarami. Ale keď Filip hlásal Ježiša Krista a jeho rukami sa diali veľké znamenia a divy, sám Šimon trpol od úžasu. Keď prišla ozajstná Božia moc, ľudia to spoznali a uverili. **Boh je mocnejší ako každá mágia**. Je dosť mocný na to, aby ma ochránil od každého omylu v tejto oblasti. Jeho sila je dosť veľká na to, aby oslobodila všetkých, ktorí sa zaplietli do mágie, okultizmu a hocičoho podobného. Boh má moc obrátiť aj tých, ktorí ju prevádzajú...

Oratio:

Verím a vyznávam, Trojjediný Bože, že si veľký a mocný. Nikto nie je ako Ty. Nikto sa Ti nevyrovná. Prosím Ťa o milosť pokánia pre seba a pre moju rodinu. Nehľadali sme pomoc u Teba, ale u rôznych veštcov, liečiteľov... Pane, poznám veľa ľudí, ktorí sa do toho zaplietli ako ja. Niektorí z nevedomosti, iní zo zvedavosti, či z nedôvery v Tvoju moc. Dnes chcem prosieť aj za nich. Zmiluj sa nad nami. Daj nám svetlo, poznanie pravdy... Oslobod' nás, Pane. Pritiahni si nás k sebe.

Contemplatio: Ježiš – mocný Boh

Lectio: Sk 8, 14-25

pia 25. 7. 08

Medzi kresťanov v Samárii prišli Peter a Ján a modlili sa, aby dostali Ducha Svätého. Keď Šimon videl, že je to také „jednoduché,“ že kladením rúk apoštolov sa udeľuje Duch Svätý, chcel aj on takúto moc. A ponúkol im peniaze.

„... pretože si si myslel, že možno Boží dar získať za peniaze!“ (20)

Peter priamo napomína Šimona a otvorene ho vyzýva k pokániu za takéto zmýšľanie jeho srdca.

Meditatio:

„...tvoje srdce nie je priame pred Bohom...“, hovorí Peter. Prečo vlastne? Lebo Šimon si chcel od Boha niečo kúpiť; lepšie povedané, chcel zaplatiť nezaplatiteľné. Každý môj postoj, keď si myslím, že sa Boží dar dá získať za vytrvalosť, zbožnosť, niečo „odchodené“, či „odmodlené“..., to je vlastne to isté. Len platidlo, ktoré mu ponúkam je iné. To všetko je dobré a potrebné. Ale nie preto mám nejaký dar, lebo som zbožný, ale už samotná zbožnosť je Boží dar. Ja naozaj nemám nič, za čo by som mohol získať akýkoľvek Boží dar. **Všetko je naozaj DAR, všetko je milosť.**

Oratio:

Otče náš Nebeský. Ďakujem Ti, že všetko máme od Teba. Ďakujem Ti, že všetko je dar. Vzácný dar, lebo za všetko už Ježiš zaplatil svojou krvou. Preto ja už nemusím za nič platiť. Uznávam, Otče, že ani „nemám na to“. Nemám nič také vzácne, čo by som Ti mohol ponúknuť ako platidlo za Tvoje dary; za Teba samého. Tak teraz padám na kolena, korím sa pred Tebou, a vyznávam, že Ty si Tvorca a ja som tvor. Ponúkam Ti teraz seba. Nie preto, aby som niečo od Teba získal, ale preto, že mi všetko dávaš... z vďačnosti...

Contemplatio: Ježiš, ktorý už za mňa všetko zaplatil

Lectio: Sk 8, 26-40

so 26. 7. 08

Týmito veršami opisuje Lukáš zaujímavú udalosť z misie apoštola Filipa. Poslušný Božiemu hlasu šiel na cestu, kde videl prichádzať voz s Etiópanom. Pridal sa k nemu a počnúc prorokom Izaiášom zvestoval mu Krista. Pokrstil ho a zrazu sa našiel v Azote, kde ho preniesol Boží Duch.

„Tu videl Etiópana, eunucha a veľmoža etiópskej kráľovnej Kandaky, správcu všetkých jej pokladov...“ (27)

Iste by stálo za to pozastaviť sa nad úžasnými Božími zásahmi do života týchto mužov. Ale dnes sa zastavíme pri eunuchovi...

Meditatio:

Bol to veľmi „zanepoždnený muž“, povedali by sme dnes. Veľmož. Odhliadnuc od jeho vlastných starostí, bol správcom všetkých pokladov etiópskej kráľovnej. A predsa: **„...prišiel do Jeruzalema pokloniť sa Bohu...“ (27)** Cestou čítal nahlas proroka Izaiáša. Nevie si predstaviť, aké bohatstvo spravoval... koľko bohatstva kráľovná vlastnila... Zaiste to nebolo málo. Jeho zodpovednosť bola veľká. Napriek tomu si našiel čas, aby putoval do Jeruzalema pokloniť sa Bohu, a tiež si našiel čas na čítanie Božieho slova. Moje povinnosti, **spravovanie „mojich pokladov“ mi nemôže brániť, aby som si našiel čas na Boha....**

Oratio:

Bože, Ty si Pán času i večnosti. Dal si mi ho toľko, aby som mal dost na všetko. A predsa často opakujem, že nemám čas na Teba. Odpusť mi tento postoj. Nauč ma, prosím Ťa oddeľovať podstatné od nepodstatného a múdro hospodáriť s časom, ktorý mi ešte ostal. Ďakujem Ti, že si mi ukázal, že moja duša je poklad, o ktorý sa musím starať.

Contemplatio: Ježiš vo mne - najcennejší zo všetkých pokladov

Lectio: Sk 9, 1-19a

Ne 27. 7. '08

Šavol je na ceste do Damasku, aby tam mohol prenasledovať kresťanov. Tu sa mu zjavil Ježiš a odohráva sa Šavlovo obrátenie. Veľké dielo Božej iniciatívy a jeho milosti.

„Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ...“ (5)

V Damasku sa ho, na Boží pokyn, ujal Ananiáš. Urobil všetko, čo mu Ježiš prikázal.

Meditatio:

Šavlovo stretnutie s Ježišom, bolo jedinečné. Padol na zem, oslepol, počul hlas... To všetko bolo prostriedkom jeho obrátenia. Dôležité bolo, že sa Šavol naozaj stretol s Ježišom. Pri tomto stretnutí spoznal Ježiša - aj ako toho, ktorého prenasleduje. Uvidel v pravde aj seba - ako prenasledovateľa. Boh si môže použiť akékoľvek prostriedky na moje obrátenie alebo na to, aby si ma pritiahol bližšie k sebe. Vôbec nemusím „padnúť z koňa“... Každé stretnutie s Ježišom, či si to uvedomujem, alebo nie, ma vovádza do **pravdy o Božej veľkosti a pravdy o sebe**. Čím som bližšie k tejto pravde, tým som použiteľnejší pre Boha.

Oratio:

Pane, Šavol bol slepý, nejedol, nepil, ale modlil sa. Ja vidím, jem a pijem, ale nemodlím sa. Zmiluj sa nado mnou. *(pieseň – Kapucíni:)*
„Ty si, Pane, stále pri mne, ja Ťa však necítim. Ty sa mi ukazuješ, ja Ťa však nevidím. Moje zatvrdlivé srdce nepustí Ťa k sebe, moje oči od mamony sú zaslepené. Daj mi dole závoj z očí, by som Ťa uvidel, a za Tebou, ó, môj Pane, vždy rád som šiel...“

Contemplatio: Ježiš, ktorý mi zjavuje pravdu o sebe i o mne

Len čo Šavol prijal pokrm a zosilnel, hneď v synagógach ohlasoval Ježiša, že je Božím Synom. Židia ho chceli zabiť. V Jeruzaleme sa ním cítili ohrození aj kresťania, lebo len nedávno ich prenasledoval. *„Ked' prišiel do Jeruzalema, pokúšal sa spojiť s učeníkmi...“ (26)* Učeníci sa ho báli. Barnabáš ho priviedol k apoštolom a hovoril, ako smelo si v Damasku počínal v Ježišovom mene. Žil potom s apoštolmi v Jeruzaleme aby svojim poznaním obohatil iných. A tiež, aby sa podriadil ich pokynom.

Meditatio:

Obdivuhodná bola táto Šavlova snaha pripojiť sa k učeníkom, vzhľadom na veľkosť zjavenia, ktoré sa mu dostalo. Boh môže zjaviť seba samého komu chce, ako chce a kedy chce. Teda môže sa dať poznať zvláštnym spôsobom aj mne; môže ma inšpirovať vnuknutiami, ktoré sú vždy v súlade s učením Cirkvi. Potom ma Boh cez Cirkev vedie, aby som sa s poznaním Pravdy podelil s druhými na ich obohatenie. Tak to robili aj svätí všetkých čias.

Oratio:

Duchu Svätý, Ty si tak obdivuhodne premenil mnohých ľudí na posvätenie Tvojej Cirkvi. Ďakujem Ti za svätého Pavla i všetkých mne blízkych svätých... ďakujem Ti aj za celkom obyčajných ľudí, ktorí nie sú vyhlásení za svätých, ale žili sväto. Ich vydanosť Tebe a vernosť Cirkvi pomáhali ostatným, aby ťa našli. Ďakujem Ti aj za ľudí okolo mňa, cez ktorých ma vedieš a tiahneš k sebe. Vďaka Ti, že si im dal veľké poznanie, lásku, múdrosť, podriadenosť, poslušnosť i ochotu deliť sa. Buď zvelebený, že sa môžem presvedčať, že je to možné, a že je to dobré.

Contemplatio: Boh, ktorý je Bohom poriadku

Lectio: Sk 9, 32-43

ut 29. 7. 2008

V tejto stati sú opísané dva zázraky apoštola Petra. Uzdravenie Eneáša a vzkriesenie učeníčky Tabity. Keď tieto zázraky uvideli obyvatelia miest, v ktorých sa stali, obrátili sa k Pánovi. To bol jasný Petrov cieľ.

„Eneáš, Ježiš Kristus Ťa uzdravuje. Vstaň a usteľ si.“ (34)

Tieto slová povedal Peter človeku, ktorý už osem rokov ležal v posteli, lebo bol ochrnutý. Bol teda celkom odkázaný na pomoc iných. Ale po uzdravení si sám ustlal.

Meditatio:

Keď je človek ochrnutý nemôže si urobiť sám ani úplne jednoduché veci, nad ktorými sa zdravý ani nezamýšľa a robí ich automaticky. Ale choré môže byť nielen naše telo. Chorý môže byť aj náš duch. Často sme plní strachu, neistoty, komplexov... a to nám bráni urobiť úplne jednoduché kroky k našim blíznym... Tieto problémy môžu byť následkom nevyliečených vnútorných zranení. A to je priestor pre uzdravujúcu Božiu lásku. Keď ma **Ježiš Kristus vnútorne uzdraví**, mnohé veci, ktoré som doteraz nebol schopný urobiť, urobím.

Oratio:

Pane Ježišu, môj život je plný obáv. Mám strach, že ma ľudia neprijmú takého, aký som, že veľa vecí nevládnem... Bojím sa priblížiť sa ľuďom a otvoriť sa im. Mám strach odhaliť svoje vnútro - aký naozaj som, čo si naozaj myslím... Pane, chcel by som sa tešiť zo života, byť darom pre iných... Prosím Ťa, dotkni sa koreňa týchto strachov, komplexov, hnevu... Uzdrav všetky moje vnútorné zranenia. Od môjho počatia až doteraz. Dotkni sa ich svojou láskou...

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma uzdravuje

